

re på, hvis man vedtager noget sådant, som Venstre og De Konservative gerne ville.

Det må så i øvrigt undre, at man fra Venstres og De Konservatives side kan tillade sig med deres egne beslutninger i øvrigt i baghovedet at tilrettelægge en sådan strategi i Folketinget. Vi har faktisk vedtaget en stribe dagsordener sammen med Venstre og De Konservative om målsætningerne for og om udmøntningen af udviklingsaktiviteterne, og det er en stribe dagsordener, som dansk udviklingspolitik bygger på. Men det har man altså glemt, for man skulle have vredet et par milliarder ud til skattelettelser.

Så man må altså vælge, der er ikke nogen pæn og nøgtern middelvej. Enten giver spareforslagene meget voldsomme, jeg havde nær sagt, modbydelige konsekvenser over for verdens allersvageste, eller også er det et fuldstændig umuligt spæremål. Det er en meget klar illustration af, at skattelettelserne er konsekvente, mens finansieringen enten er socialt uansvarlig eller umulig at nå.

Vi kan i Socialdemokratiet ikke forstå, at man i den grad vil lægge sig i selen for at gennemtrumfe skattelettelser hos mennesker, der ellers på alle måder er begunstigede af den sunde økonomiske udvikling, vi har været med til at skabe forudsætningerne for.

Et meget iøjnefaldende eksempel på nogle, der har haft meget stor gevinst af en stærk økonomisk udvikling, er de mennesker, som ejer aktier i så stort et omfang, at de er skattepligtige. Den skattepligt vil Venstre og De Konservative lempe på, ikke kun sådan at man mister et provenu i forhold til den beskatning, men også således, at der gænbnes for en hærske af skattefiduser.

Hvad er det så for noget, der ville skulle betales skat af? Er det noget, som nogle mennesker har måttet engagere sig meget klogt, meget dygtigt og lagt et voldsomt arbejde i? Nej, der er tale om, at man ganske voldsomt vil lempe beskatningen af de skattepligtige aktier, som igennem de socialdemokratiske ledede regerings tid de sidste 4 år er steget til den seksdobbelte værdi. Der er tale om en gevinst i årene efter skatte-reformen på mere end 400 mia. kr. Det er mere end det samlede statsbudget. Det er de nødlidende – øjensynligt – set gennem Venstres og De Konservatives briller. Denne gevinst vil VK fjerne beskatningsmuligheden af over den lange tid, der går frem til en omsætning af aktierne. 400 mia. kr. i arbejdsfri gevinster! Arbejdsfri

gevinster skal være skattefri, mener Venstre og De Konservative.

Det sætter jo et af de hule slagord, man har fra samme front, i relief: Det skal kunne betale sig at arbejde, siger man. Nej, nej, det er ikke det, det handler om. Arbejdslønnen er i samme periode steget med ca. en ottendedel, men dér er ikke tale om skattefrihed og heller ikke om bare en lempelse.

Det generelle billede af en finanslov, der ville være blevet skabt på grundlag af Venstres og De Konservatives ændringsforslag, ville være øget ulighed, mere spekulation, mange flere mennesker på overførselsindkomst, en dårligere miljø-mæssig udvikling. Men hvis man skal tage Venstres og De Konservatives egne beregninger med næsten den samme offentlige økonomi, vil man endda gerne gøre det lidt bedre end regeringen. Er der nu også noget grundlag for det?

VK's ændringsforslag falder nemlig i et par markante grupper. Nogle af dem har dramatiske virkninger, og jeg har beskrevet bare et par af dem. Mange har en økonomisk virkning, som postuleres, men som ikke er gennemregnet. Af de dramatiske virkninger, jeg nævnte et par eksempler på, kunne jeg tilføje stop for ældreboligbyggeriet, halvering af styrkelse af forskningen, reduktion af landbrugets konkurrenceevne, overvæltning af udgifter på kommunerne, skalten og valten med miljø og ressourcer og meget mere i samme spor.

Den manglende økonomi, den manglende gennemregning og de manglende konsekvenser af forslagene vil give en række følgedgifter, som der slet ikke er taget højde for. F.eks. vil der være udgifter til konsekvenser af besparelserne på arbejdsmarkedsområdet, og de udgør over 1 mia. kr. Man ville i går ikke bekende kulør i forhold til ændringsforslag vedrørende boligstøtteændringer. Dér sneg man sig igennem med sådan en undladefstemning, og dér skylder man ¼ mia. kr. Stop for ældreboligbyggeriet kan man godt gennemføre i 1997, men det virker ikke på økonomien før senere, så dér skylder man 200 mio. kr. Og sådan er det også med byfornyelses- og saneringsområdet.

Jeg tror i øvrigt, at man rundt om i kreditforeningerne vil undre sig lidt over, at man ikke vil stille op og betale det, man skylder, og det, man har påtaget sig. Men sådan er det nu engang med det der med løfter; dem kan man øjensynligt omgås lidt nænsomt. Der skylder man også over 150 mio. kr. Der er udgifter til konsekvenser af, at dagpengeperioden – sådan forstår vi